

Abstrakt

Název: Somatotyp a výkony ve vybraných off-ice testech jako prediktory pro hráčskou perspektivu v mládežnickém hokeji.

Cíl: Cílem práce bylo zjistit, zda somatotyp hráče a výkony ve vybraných off-ice testech v mládežnickém hokeji nejvyšší domácí soutěže predikují hráčskou perspektivou posuzovanou trenéry.

Metody: Výzkumný soubor tvořilo 112 hokejistů, hrajících nejvyšší domácí dorosteneckou a juniorskou soutěž. Jako prediktory perspektivy byly použity off-ice testy: 1. Illinois běh, 2. Illinois běh s kuličkou, 3. pětiskok, 4. Sit and Reach Flexibility Test, 5. Squat Jump, 6. Free Arm Countermovement Jump, 7. shyby nadhmatem, 8. běh na 1500 m a somatotyp hráče, který byl hodnocen dle metody Carter a Heath (1990). Pro srovnávání výkonů v čase, s ohledem na kategorizaci somatotypu, byla použita analýza rozptylu s opakováním. Pro hodnocení potenciálu v rámci ankety byl použit párový T test s konfidenční hodnotou 95 % ($p < 0,05$). K odhadu klinické významnosti tzv. effect size bylo pro párový T-test užito Cohenovo d , s určením Cohenova $d \leq 0.5$ jako klinicky průkazný effect size. Pro odhad míry vlivu vybraných off-ice testů na herní perspektivu byla využita vícenásobná regresní analýza, kdy hodnoty herní perspektivy byly tzv. predikanty a vybrané off-ice testy představovaly prediktory v regresním modelu. Významnost modelu byla posuzována dle výsledků statistické významnosti $p < 0,05$ a adjustovaného R^2 .

Výsledky: Výsledky ukázaly, že jediným významným prediktorem herní perspektivy hráče, z pohledu statistické významnosti, je běh na 1500 m ($p = 0,04$), a to pouze u juniorské kategorie. Ovšem z pohledu věcné významnosti nebyl tento prediktor pro predikci herní perspektivy věcně průkazný $d_{\text{Cohen}} = - 0,284$. U ostatních off-ice testů nelze prohlásit, že by významně souvisely s hodnoceným herním potenciálem. I přesto, že byl rozptyl hodnocení juniorů vysvětlen z více jak 23 % ($R^2 = 23, 2 \%$), regresní model nebyl statisticky významný. Nejčtenějším, v dorostenecké kategorii, byl somatotyp kategorie A, což je typ silově a explosivně disponovaných hráčů. Tito hráči však nepatřili v off-ice testech mezi percentilově nejúspěšnější. Nejlepší průměrné

percentilové hodnocení somatotypu ve vztahu k off-ice testů u dorostu měl somatotyp kategorie B, všestranně pohybově disponovaný, jenž dominoval v 6 z 8 testů. Zároveň se jedná o druhý nejčtenější somatotyp v našem souboru. Ve zbylých dvou testech vynikl somatotyp kategorie D, obratnostně a vytrvalostně disponovaný. Naopak v juniorské kategorii se výkony somatotypů vyrovnaly. Při hodnocení vztahu somatotypu vzhledem k herní perspektivě byl v dorostenecké kategorii nejlépe hodnocen somatotyp A a D. V juniorské kategorii byl nejlépe hodnocen somatotyp D. Analýza rozptylu však neukázala u žádné kategorie významné odlišnosti v míře hráčské perspektivy s ohledem na somatotyp hráče.

Závěr: Na základě výsledků práce můžeme konstatovat, že nebyl prokázán významný vztah mezi somatotypem hráčů a výkony ve vybraných off-ice testech jako prediktorech hráčské perspektivy v mládežnickém ledním hokeji.

Klíčová slova: Lední hokej, longitudinální sledování, motorický vývoj, off-ice testy, somatotyp.

